

го родослови свѣщенный Лѣва. Единицата е начало на число, десетницата е край на число, тъй щото седемдесать-тѣхъ и седемъ е крайнето съвършенство на седмото: и съ таково най-съвършенно число трѣбвало да се изобрази пресъвършенното дѣло на Божиата сила, таинството на таинствата. Богъ, Адамъ, Еитъ, Еносъ, Каинанъ, Малелель, Иаредъ, Енохъ, Матѣсалъ, Ламехъ, Ное, Симъ, Арфаксадъ, Каинанъ, Шала, Еверъ, Фалекъ, Рагавъ, Сарѣхъ, Нахоръ, Тара, Авраамъ, Исаакъ, Иаковъ, Иѡда, Фаресъ, Есромъ, Арамъ, Аминнадавъ, Наассонъ, Солмонъ, Боозъ, Овидъ, Исеи, Давидъ, Натанъ, Маттатанъ, Манианъ, Мелеамъ, Еліакымъ, Іонамъ, Іосифъ, Иѡда, Симеонъ, Леви Маттанъ, Іоримъ, Елеазаръ, Іосій, Иръ, Елмодамъ, Косамъ, Ади, Мелухъ, Нири, Салатиалъ, Зоровавель, Риса, Іоаннанъ, Иѡда, Іосифъ, Еми, Маттатіа, Маатъ, Нанге, Если, Наѡмъ, Амосъ, Маттатіа, Іосифъ, Іоанна, Мелухъ, Леви, Маттатъ, Или, Іосифъ, иисъсъ. За да знаемъ колко свѣто, и честно е седмото число, правило на сичкыты праздници на Ветхый, и Символъ (знаменіе) на най-высокыты таинства на Новый Заѣтъ, и оше съ това число Богъ е изобразилъ Недѣлата, ковто седмѣтъ день, който той е освѣтилъ съ твърдѣ изрядны дръгы преимжества. Въ Недѣла начиналъ да прави естественнѣ свѣтъ; въ Недѣла е възобновилъ благодатнѣ свѣтъ: въ Недѣла се е родилъ Христосъ; въ Недѣла е възкрѣснѣлъ отъ мъртвыты. Въ Недѣла е проводилъ Дѡха Свѣтаго, защото искалъ, щото шесть дни отъ седмицата да съ наши, за да правимъ въ тѣхъ дѣлата си, а седмѣтъ, сирѣчь Недѣланѣтъ, да е посвѣтенъ въ Негова слава: „Въ шесть днѣй сотвориши дѣла, а дѣнь седмый покой свѣтъ Господъ.“ И за това е опредѣлилъ чрезъ ѡстата на Черквата, Недѣланыты дни на цѣла година, и освенъ тѣхъ памѣтиты на Свѣтѣнты, като неговы дни, за да не вършимъ въ тѣхъ никомъ дръга работа, а само него да прославляваме, нашъ-тъ Владыка, и да почитамы неговыты вѣрны рабы.

Тѣй е Божието намѣреніе, нъ какво прави лжакъството, и завистьта дяволскы? Отстѣпникътъ Деница, като не сполѣчилъ да стери онова, което былъ намыслилъ, сирѣчь да ѡсвои Божието царствіе на невето, като възвѣси престола си надъ облациты, и да стане подобенъ Вышнемѡ, мжчи се да махне Божиата слава тѣка отъ земѣта. И като гледалъ, че Богъ се прославлява въ празднициты отъ человекыты,